

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Arbor Vitæ Sive Vita Et Doctrina Christi

Ex Quatuor Evangeliiis In Meditationes Quotidianas Veluti Totidem Ramos
Distributa

Ilsung, Jakob

Dilingæ, 1693

Meditatio CCCXVII. Continuatio ejusdem Historiæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60727](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-60727)

232 Ab Octava SS. Corp. Christi usque ad Adventum.
corrigi, & emendari in suis defectibus, paratusque
auxilia ac media acceptare.

M E D I T A T I O C C C X V I I .

Continuatio eiusdem Historie.

PUNCTUM I. Et cum videret JESVS concurrentem tabam (cujus non plausum, sed Fidem & obstinationis emendationem intendebat) comminatus est spiritui immundo, dicens illi: Surde & mute spiritus, ego præcepti tibi: exi ab eo: & amplius ne introeas. Marc. 9. v. 24 Hoc præcepto, & comminatione ejectus est à Christo et homine spiritus immundus, surdus, & mutus. Haec leviores pñas, & mala Christus non tam spiritus immundo, quam tibi ipsi comminatur tum in hac vita, tum in altera, si munditiem Conscientiae tibi non procures; si ad Divinas & humanas admonitiones obfurdescas; si Superiori & Patri Spirituali statum Animæ tuæ per silentium tegas. Consideratâ hac Christi comminatione & imperio, quod haec tenus non latissimis perpendisti, exibit à te spiritus immundus, surdus, & mutus. Non tamen satis est, ut solùm exeat: sed eadem consideratione curandum est, ut amplius ne introeat: ne fiant novissima peiora prioribus proper ingritudinem, & desperationem constantis emendationis.

PUNCT. II. Et exclamans, & multum dispergunt, exiit ab eo, & factus est sicut mortuus, ita ut multi dicent: quia mortuus est. Marc. v. 25. Sic, quando ei Anima pellitur immundus, surdus, ac mutus spiritus, qui ab infantia, vel per longam consuetudinem, habile

stable domicilium propter habitus malos habuit, reclamante, & reluctante nostra corrupta natura, exclamat quidem, & multum discepit nos; sed hoc clamore, sicut Christus, terreri non debemus, quin antiquum hospitem serio & constanti decreto expellamus, & nos ipsos per internam ac externam Mortificationem mortuis similes faciamus; ut in vero sensu etiam dici possit: *Quia mortuus est.*

PUNCT. III. *JESVS autem tenens manum ejus, elevavit eum, & surrexit.* Marc. v. 26. Sic à peccatis, malis consuetudinibus, & habitibus per vires naturales & proprias ad Vitam Spiritualem & ad operationes Vitæ Spiritualis surgere non possemus, nisi Deus manus nostram teneret, & apprehenderet per Gratiam, nec per subtractum auxilium Gratiæ retraheret. Quemadmodum verò nemo vitam corporalem sibi adimit, spe miraculosa Resuscitationis; ita nec Spiritualem sibi quisquam auferat, cùm æquè parum suis viribus & conatu ad eandem resurgere queat; & præterea per ipsam Animæ mortem se indignum reddat gratuita Resuscitatione Divina.

MEDITATIO CCCXVIII.

Continuatio ejusdem Historie.

PUNCTUM I. Tunc accesserunt Discipuli ad JESVM secretò, & dixerunt: *Quare nos non potuimus eijcere illum?* Dixit illis JESVS: propter incredulitatem vestram. Matth. 17. v. 18. Sic postquam cum turba in procuranda Salute Proximi versati sumus, familiari ad DEVM regressu ab eadem identidem nos subducere

P 5

debemus